

”مینی بچی - تمہیں شریعت پر تون سہت ساری دنیا کو پاون بنانی کی

شیوا کرنی ہے، سیکو سک اور شانتی کا راستا بتانا ہے۔“

پرشن :- تم بچی اپنی دیہہ کو پی پوٹنی کا پرشارت کرتی ہو اس لیٹی تمہیں کس چیز کی درکار نہیں ہے؟

اُتر :- چتروں کی۔ جب یہ چتر (دیہہ) ہین پوٹنا ہے تو اُن چتروں کی کیا درکار ہے۔ سیر کو آتما سمجھ و دیہی باپ کو اور سویت ہوم کو یاد کرو۔ یہ چتر تو ہے چوٹی بچوں کی لیٹی ارقات نیون کی لیٹی۔ تمہیں تو یاد ہے رہنا ہے اور سیکو یاد کرانا ہے۔ ڈنڈا آد کرتی ستوپردان بنی کی لیٹی یاد ہے ہین رہنی کا آپیاس کرو۔

گیت :- تقدیر جہاں کر آئی ہوں....

اومر شانتی . مینی مینی بچوں نین یہ اکیر سنی اور فورن خوشی ہے رومانچ کری ہو گئی ہونگی۔ بچی جانتی ہے یہاں آئی ہے اپنی سوپاگی، سورب کی تقدیر لینی۔ اُسی اور کھین پی نہیں کھینگی۔ تم جانتی ہو ہر باپ سین سورب کا ورثا لی رہی ہے ارقات سورب بنانی کا پرشارت کر رہی ہے۔ صرف سوربواسی بنی کا نہیں پرنٹو سورب ہے اونچ تی اونچ پد پانی کا پرشارت کر رہی ہے۔ سورب کا ساکیاتکار کرانی والا باپ ہمکو پڑھا رہا ہے۔ یہ پی بچوں کو نشا چڑھنا چاہیٹی۔ پگتی اب ختم ہونی ہے۔ کھا جاتا ہے پیوان پگتون کا اڈار کرنی آتی ہے کیونکہ راوٹ کی زنجیرون ہے قسی ہوئی ہے۔ انیک منش کی انیک متین ہے۔ تم تو جان گئی ہو۔ سرشتی کا چکر یہ اُنادی کیل بنا ہوتا ہے۔ یہ پی پارتواسی سمجھتی ہے، بروبر ہم پراچین نئین دنیا کی واسی تی، اب پڑاٹی دنیا کی واسی بنی ہے۔ باپ نین سورب نئین دنیا بنائی، راوٹ نین قر نرک بنایا ہے۔ باپ دادا کی مت پر تم اب اپنی لیٹی نئین دنیا بنائے رہی ہو۔ نئین دنیا کی لیٹی پڑے رہی ہو۔ کوٹ پڑھاتی ہے؟ گیان کا ساگر، پنت پاون جسکی مہما ہے۔ ایک کی سواء اور کسکی مہما نہیں گائی جاتی ہے۔ وہی پنت پاون ہے۔ ہر سپ پنت ہے۔ پاون دنیا کی یاد کوٹی کو نہیں ہے۔ آپی تم جانتی ہو بروبر پانچ ہزار ورش پھلی پاون دنیا تی۔ یہ پارت ہین تا۔ باقی سپ ڈرم شانتی ہے تی۔ ہر پارتواسی سکڈام ہے تی۔ منش شانتی چاہتی ہے پرنٹو یہاں تو کوٹی شانت رہ نہ سکی۔ یہ شانتی ڈام نہیں ہے۔ وہ ہے نراکاری دنیا، جہاں سین ہر آتی ہے۔ باقی ہان، سنیگ ہے شانتی نہیں ہوتی ہے۔ وہ ہے ہین سکڈام۔ اُنکو شانتی ڈام نہیں کھینگی۔ وہاں تم پوٹرتا سک شانتی ہے رہتی ہو۔ کوٹی ہنگما نہیں رہتا۔ گھر ہے بچی جھبڑا آد کرتی ہے تو اُنکو کھا جاتا ہے شانت رہو۔ تو باپ کھتی ہے تم آتمائین اس شانتی دیش کی تی۔ اب جھبڑالو دیش ہے آکر بٹنی ہو۔ یہ بات تمہاری پڈی ہے۔ تم باپ دواران قر سین اونچ تی اونچ پد پانی کا پرشارت کر رہی ہو۔ یہ اسکول کوٹی کر ٹوریٹی ہے۔ گاد فادر کی یونیورسٹی ہے۔ ساری دنیا ہے یہ بڑی تی بڑی یونیورسٹی ہے۔ اس سپ باپ سین شانتی اور سک کا ورثا پاتی ہے۔ سواء ایک باپ کی اور کوٹی کی مہما نہیں ہے۔ برہما کی مہما ٹوریٹی ہے۔ باپ ہین اس سمیہ آکر ورثا دیتی

هٿ. ڦر تو سک هين سک هٿ. سک شانتني ديني والا ايڪ باپ هٿ. اُنڪي هين مِهما هٿ. ستيڱ ترينا ۾ ڪوئي ڪي مِهما هوتي نهين. وهان تو راجڌاني چلتي رهتي هٿ. تم ورثا پاءِ ليتي هو، باقي سڀ شانتني ڌام ۾ رهتي هٿ. مِهما ڪوئي ڪي نهين. پل ڪرائيسٽ ڌرم اِستاپن ڪرتي هٿ، سو تو ڪرنا هين هٿ. ڌرم اِستاپن ڪرتي هٿ ڦر پي نيچي اُترتي جاتي هٿ. مِهما ڪيا هوئي؟ مِهما صرف ايڪ ڪي هين هٿ. جسڪو پنت پاون لبريتر ڪه ٻلائي هٿ. اُٿسي تو نهين اُنڪو ڪرائيسٽ ٻُڌ آد ياد آتا هونگا. ياد ڦر پي ايڪ ڪو ڪرتي هٿ او گاد فادر. ستيڱ ۾ تو ڪسڪي مِهما هوتي نهين. پيچي يه ڌرم شروع هوتا هٿ تو باپ ڪي مِهما گاتي هٿ اوڙ پڙتي شروع هوتي هٿ. ڊراما ڪٿسي بنا هوتا هٿ. ڪٿسي چڪر ڦرتا هٿ تو جو باپ ڪي بچي بني هٿ، وهي جانتني هٿ. باپ هٿ رچتا. نئين سرشتي رچتي هٿ سورڳ. پرنٽو سڀ تو سورڳ ۾ نهين آ سڪتي. ڊراما ڪي راز ڪو پي سمجھنا هٿ. باپ سين سک ڪا ورثا ملتا هٿ. اِس سميه سڀ دڪي هٿ. سپڪو واپس جانا هٿ ڦر آئينگي سُڪ ۾. تم بچون ڪو بهت اچا پارٽ ملا هوتا هٿ. جس باپ ڪي اِٽني مِهما هٿ وه آب آڪر سنمڪ بٽني هوئي هٿ اوڙ بچون ڪو سمجھاتي هٿ. سڀ بچي هٿ نان. باپ تو ايوڙهڻي هٿ. واسطو ۾ باپ ڪي ليئي يه نهين ڪه سڪتي. اُگر وه هڻي بني تو اِن هڻي پي بننا پري. بابا تو اِن سڀ سين نيارا هٿ. جو باپ ڪي مِهما هٿ وهي اِس سميه تمھاري مِهما هٿ ڦر پوشيه ۾ تمھاري مِهما اَلگ هونگي. جئسي باپ گيان ڪا ساگر هٿ، تم پي هو. تمھاري ٻڌي ۾ سرشتي چڪر ڪا گيان هٿ. جانتني هو باپ سک ڪا ساگر هٿ. اُن سين آتاه سک ملني هٿ. اِس سميه تم باپ سين ورثا لي رهي هو. باپ بچون ڪو اُپي سرشت ڪرم سڪلاءِ رهي هٿ. جئسي يه لڪشمي نارائڻ هٿ، اُنھون نين ضرور آڱي جنم ۾ اچي ڪرم ڪيئي هٿ جو يه پد پايا هٿ. دنيا ۾ يه ڪوئي سمجھتي نهين ڪ اِنهون نين راجيه ڪٿسي پايا؟

باپ ڪھتي هٿ تم بچي آب يه بن رهي هو. تمھاري ٻڌي ۾ يه آتا هٿ هر يه ٿي ڦر يه بنتي هٿ. باپ بٽن ڪرم اڪرم وڪرم ڪي گتي سمجھاتي هٿ جس سين هر يه بنتي هٿ. شريمت ديتي هٿ تو شريمت جاني چاهيئي نان. شريمت سين ساري دنيا تتوون آد سپڪو سرشت بناتي هٿ. ستيڱ ۾ سڀ سرشت ٿي. وهان ڪچ هنگاما وا طوفان آد هوتي نهين. نه جاستي ٺنڊي، نه گرمي. سديو بھاري مؤسّر رهتا هٿ. وهان تم ڪتنا سڪي رهتي هو. وو لوگ گاتي پي هٿ خد بهشت اُٿوا هيون اِستاپن ڪرتي هٿ. تو اُسڙ اونچ پد پاني ڪا پرشارت ڪرنا چاهيئي. سد اُٿا جاتا هٿ فالو مدر فادر. باپ ڪو ياد ڪرني سين وڪرم وناش هونگي. اوڙ ڦر فادر ڪي سات هر آتمائين اڪني جائينگي. شريمت پر چل ڪر هرايڪ ڪو راستا بتانا هٿ.

بيحد ڪا باپ هٿ سورڳ ڪا رچتا. آب تو هيل هٿ. ضرور هيل ۾ هيون ڪا ورثا ديئا هونگا. آب 84 جنم پوري هوتي هٿ ڦر همڪو پهلا جنم سورڳ ۾ ليئا هٿ. تمھاري ايمر آبجيڪٽ سامني ڪري هٿ. يه بنني ڪا هٿ. هر سو لڪشمي نارائڻ بنتي هٿ واسطو ۾ اِن چترون ڪي ڌر ڪار نهين هٿ. جو ڪچي هٿ، گھڙي گھڙي پوڻ جاتي هٿ، اِس ليئي چتر رڪي جاتي هٿ. ڪوئي ڪرشن ڪا چتر رڪتي هٿ. ڪرشن ڪو ديڪني بگر ياد نهين ڪر سڪتي. سڀڪي ٻڌي ۾ چتر تور هتا هٿ. تمڪو ڪوئي چتر لگائي ڪي ڌر ڪار نهين هٿ. تم اُپني ڪو آتما سمجھتي هو، تمھين اُپنا چتر پي پوڻا هٿ. ديه سھت سڀ سنڀند پوڻ جاني هٿ. باپ ڪھتي هٿ تم هو عاشق، ايڪ معشوق ڪي.

معشوق باپ ڪهڻي هئڻ مجھي ياد ڪرتي رهو تو وڪرم وٺاڻ هو ڄاڻي. اُٿسي اوستا رهي جو شرير جس سميه ڇوڻي تو سمجھي هر اس پُراڻي دنيا ڪو چور آب باپ ڪي پاس جاتي هئ. 84 جنم پوري هوئي آب جانا هئ. بابا نين فرمان ڪيئا هئ مجھي ياد ڪرو. بس باپ اوڙ سوڀت هوم ڪو ياد ڪرو. ٻڌي ۾ هئ ڪ مئن آتما بگر شرير ٿي ڦر يهان ڀارت بجاني ڪي ليئي شرير ڌارڻ ڪيئا هئ. ڀارت بجاتي بجاتي پنت بن پري هئ. يه شرير تو هئ پُراڻي جتي. آتما پوٽر هو رهي هئ. شرير پوٽر تو يهان مل نه سڪي. آب هر آتما ڄاڻينگي واپس گهر. پھلي پرنس پرنسيز بنينگي ڦر سيمور باد لڪشمي نارائڻ بنينگي. منشن ڪو يه پتا نهين هئ ڪ راڌي ڪرشن ڪوئن هئ؟ دونو الگ الگ راڄڌاني ڪي ٿي ڦر انهن ڪا سيمور هوتا هئ. تهر بچون نين ڌيان ۾ سيمور ديڪا هئ. شروع ۾ بهت ساڪياتڪار هوتي ٿي. ڪيونڪ پاڪستان ۾ تمڪو خوشي ۾ رڪني ڪي ليئي يه سڀ ڀارت چلتي ٿي. پڇاڙي ۾ تو هئ هين ماراماري. آرٽ ڪڪ آد بهت هونگي. تمڪو ساڪياتڪار هوتي رهينگي. هرايڪ ڪو معلوم پر ڄاڻينگا هر ڪوئسا پڊ پائينگي. ڦر جو ڪم پڙهي هوئي هونگي وه بهت پڇتائينگي. باپ ڪهينگي تهر نهين پڙهي، نه اوڙون ڪو پڙهايا، نه ياد ۾ رھتي ٿي. ياد سين هين ستوپرڌان بن سڪتي هو. پنت پاون تو باپ هين هئ. وه ڪهڻي هئ مام ايڪم ياد ڪرو تو تمھاري ڪاد نڪل ڄاڻينگي. پرشارت ڪرنا هئ ياد ڪي ياترا ڪا. ڌنڌا آد پل ڪرو. ڪرم تو ڪرنا هين هئ نان. پرنٽو ٻڌي ڪا يوگ وهان رهي. تموپرڌان سين ستوپرڌان يهان بنا هئ. گرھست وهنوار ۾ رھتي هوئي تهر مجھي ياد ڪرو تب هين تهر نئين دنيا ڪي مالڪ بنينگي. باپ اوڙ ڪوئي تڪليف نهين ديتي هئ. تمڪو بهت سهج اُپايه بتاتي هئ. سڪڌام ڪا مالڪ بنني مام ايڪم ياد ڪرو. آبي تهر ياد ڪرو بابا پي اسٽار هئ. منش تو سمجھتي هئ وه سروسڪتيوان هئ. بڙا تيجوميه هئ. باپ ڪهڻي هئ منش سرشتي ڪا چئنن بيج روپ هون. بيج هوني ڪي ڪارڻ سرشتي ڪي آد مڌيه آنت ڪو ڄانتا هون. تهر تو بيج نهين هو. مئن بيج هون اس ليئي مجھي گيان ساگر ڪهڻي هئ. منش سرشتي ڪا چئنن بيج هئ اُنڪو ضرور معلوم هونگا ڪ يه سرشتي چڪر ڪئسي ڦرنا هئ. رشي مئي ڪوئي رچتا اوڙ رچنا ڪي آد مڌيه آنت ڪو نهين ڄانتي. بچي اگر ڄانتي تو اُنڪي پاس جاني ۾ ڊيري نهين لگتي. پرنٽو باپ ڪي پاس جاني ڪا راستا ڪوئي پي نهين ڄانتي. پاون دنيا ۾ پنت جا هين ڪئسي سڪتي. اس ليئي باپ ڪهڻي هئ ڪام مهاشٽرو پر جيت پهنو. يهه تمڪو آد مڌيه آنت دڪ ديتي هئ. تهر بچون ڪو ڪتنا آچي ريت سمجھاتي هئ. ڪوئي تڪليف نهين. صرف باپ اوڙ ورثي ڪو ياد ڪرنا هئ. باپ ڪي ياد آرڻات يوگ سين پاپ پسر هونگي. سيڪنڊ ۾ باپ سين هين بادشاهي ملتي هئ. بچي پل سورڳ ۾ تو آڳينگي پرنٽو سورڳ ۾ پي اونچ پڊ پانا اُسڪا پرشارت ڪرنا هئ. سورڳ ۾ تو جانا هين هئ. ٿورا پي سُنني سين سمجھ ڄاڻينگي باپ آيا هئ. آبي پي ڪهڻي هئ يه وهي مهاڀارت لڙائي هئ. ضرور باپ پي هونگا جو بچون ڪو راج يوگ سڪلاتي هئ. تهر سڀڪو جڳاتي رھتي هو. جو بهتون ڪو جڳائينگي وه اونچ پڊ پائينگي. پرشارت ڪرنا هئ. سڀ ايڪ جڳسي پرشارتي هو نه سڪي. اسڪول بڙا پارِي هئ. يه هئ ورلڊ ڪي يونيورسٽي. ساري ورلڊ ڪو سڪڌام اوڙ شانتي ڌام بنانا هئ. اُٿسا ٽيچر ڪيي هوتا هئ ڪيا؟ يونيورس ساري دنيا ڪو ڪها جاتا هئ. باپ هين ساري يونيورس ڪي منش ماتر ڪو ستوپرڌان بناتي هئ آرڻات سورڳ بناتي هئ.

پڄتي مارگ ۾ جو پي تھوار مناتي هئ. وه سڀي آب سنگر ڀڳ ڪي هئ. سنگر ترينا ۾ ڪوئي تھوار هوتا نھين هئ. وهان تو پراڻو پوڄتي هئ. تھوار سڀ يھان مناتي هئ. هولي اوڙ ڏوريا يھ گيان ڪي باتين هئ. پاسٽ جو هوئا اُسڪي سڀ تھوار مناتي آئي هئ. هئ سڀ اس سميه ڪي. هولي پي اس سميه ڪي هئ. اس 100 ورش ڪي اندر سڀ ڪار هو جاتا هئ. سرشتي پي نئين بن جاتي هئ. تھر جاتي هو همر نين انيڪ وار سڪ ڪا ورثا ليئا هئ ڦر گنوايا هئ. خوشي هوتي هئ همر ڦر سين باپ سين ورثا لي رهي هئ. اوڙون ڪو پي راستا بتانا هئ. ڊراما انوسار سورڳ ڪي استاپنا هوني هئ ضرور. جئسي دن ڪي باد رات، رات ڪي باد دن هوتا هئ وئسي ڪلهيگ ڪي باد ضرور سنگر هونا هئ. ميني ميني بچون ڪي ٻڌي ۾ خوشي ڪا نغاڙا بجنا چاهيئي. آب سميه پورا هوتا هئ، همر جاتي هئ شانتي ڌار. يھ اُتھر جنم هئ. ڪرم پوڳ ڪي پوڳنا پي خوشي ۾ هلڪي هو جاتي هئ. ڪچ پوڳنا سين، ڪچ يوگ ٻل سين حساب ڪتاب چڪتو هونا هئ. باپ بچون ڪو ڌيري ديتي هئ. تمھاري سدا سڪ ڪي دن آ رهي هئ. ڏنڌا آد پي ڪرنا هئ. شرير نرواه آرٽ پئسي تو چاهيئي نان. بابا نين سمجھايا هئ ڏنڌي والي لوگ ڌرمائو نڪالتي هئ. سمجھتي هئ جاستي دن اڪنا هونگا تو بهت دان ڪرينگي. يھان پي باپ سمجھاتي هئ ڪوئي دو پئسا پي ديتي هئ تو اُڪو رٿرن ۾ 21 جنمون ڪي ليئي بهت مل جاتا هئ. آگي جو تھر دان پڻ ڪرتي ٿي اسڪا رٿرن دوسري جنم ۾ ملتا ٿا. آب تو 21 جنمون ڪي ليئي عيوضا ملتا هئ. آگي ساڌو سنت آد ڪو ديتي ٿي. آب تو تھر جاتي هو يھ سڀ ختم هو جانا هئ. آب مئن سنمڪ آيا هون تو اس ڪاريه ۾ لڳائو. تو تمڪو 21 جنمون ڪي ليئي ورثا مل جائينگا. آگي تھر ان ڊئريڪٽ ديتي ٿي، يھ هئ ڊئريڪٽ. باقي تو تمھارا سڀ ختم هو جائينگا. بابا ڪهتي رھتي هئ پئسي هئ تو سينئر ڪولتي جائو. اڪبر لڪ دو سچي گيتا پانڌالا. پڳوانو واچيه مام ايڪر ياد ڪرو اوڙ ورثي ڪو ياد ڪرو. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) باپ سمان مھما يوگيه بنني ڪي ليئي فالو فادر ڪرنا هئ.

(2) يھ اُتھر جنم هئ، آب گھر جانا هئ اس ليئي خوشي ۾ اندر هين اند نغاڙي بجتي رهي.

ڪرم پوڳ ڪو ڪرم يوگ سين آرٿات باپ ڪي ياد سين خوشي خوشي چڪتو ڪرنا هئ.

وردان- اپني سمرتي ڪي جوتي سين برھمڻ ڪل ڪا نام روشن ڪرني والي

ڪل ديپڪ پو

يھ برھمڻ ڪل سڀ سين بڙي سين بڙا هئ، اس ڪل ڪي آپ سڀ ديپڪ هو. ڪل ديپڪ

آرٿات سدا اپني سمرتي ڪي جوتي سين برھمڻ ڪل ڪا نام روشن ڪرني والي. اڪنڊ جوت آرٿات

سدا سمرتي سوروپ اوڙ سمرتي سوروپ. يدي سمرتي رهي ڪ مئن ماسٽر سرو شڪتيوان هون تو

سمرت سوروپ ستمھ رھينگي. اس اڪنڊ جوت ڪا يادگار آپڪي جڙ چترو ڪي آگي اڪنڊ جوت

جڳاتي هئ.

سلوگن - جو سرو آتمائون ڪي ڀرت هڏ سنڪلپ رڪتي هئ وهي ورداني مورت هئ.